

ВИСНОВКИ

1. Тяжкість стану постраждалих із ЗПАТ у першому періоді травматичної хвороби характеризують такі показники гомеостазу, як разова продуктивність серця, коефіцієнт інтегральної тоничності судин, показник напруги дихання, показник стабілізації тону судин, показник виразності дихально-циркуляторних розладів, відносне число паличкоядерних нейтрофілів, а також комплексні показники анатомо-функціональної оцінки тяжкості травми.
2. Порівняльним клінічно-статистичним аналізом встановлено, що у постраждалих із ЗВТПАТ розвиваються глибокі специфічні розлади гомеостазу у відповідь на механічну травму, що знаходить відтворення у синдромі взаємного обтяження вже при госпіталізації постраждалих. У постраждалих із ЗТПАТ синдром взаємного обтяження розвивається на третю добу після госпіталізації.
3. Синдром взаємного обтяження не є результат простого додавання функціональної недостатності окремих органів і систем, а являється обґрунтованим патофізіологічним процесом.